

ΕΠΕΣΑΝ

Τιμητική Αθ. 17 Mai

εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς

ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ Τῶν Εὔελπίδων

1941

Ο συνταγματάρχης κ. Θ. Τσακαλώτος, εἰς ἀξιόλογον ὅρθρον του ἔσχιρει διὰ ζωρόν τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ στρατεύματος τοῦ οἰκτεροῦν πειραιακοῦ ἐποίου εἰς τὸν τολμέον αὐτὸν, ἀποτελεῦν «μιαν νευτέραν θρυλικὴν ιστορίαν τῆς ἐπειας» οἱ ἡρωῖσμοι δὲ ταχθεύν πειράντων ὅπ' ὅτι ἔφτασε τὸ Σεύλι, τὸ Αρκάδι, τὸ Ζάλεγγο, τὸ Μεσολόγγιον. Σημειώνει περαιτέρω ἡ Τσακαλώτος τὴν δράσιν τοῦ συνταγματος τῶν Εὔελπίδων, εἰ ἐποίοι προσέφεραν τοὺς ἔκατέν τον «δελεακτώματα φωτεινῷ καὶ ἀντάξιῳ τῆς ἔθνικῆς σωμάτου, καθὸ μὲν φρεσταὶ μεσογείου Καποδιστρού, πατρὶ γυγνάτη, τὴν ἔθνικὴν φύσιν, ἐπετελέσαν πρὸς τὴν δόξαν». Καὶ παραβέτει περαιτέρω τὰ ὄνειρα τῶν

χάτωθι πεντήκοντα καὶ ἑνὸς γελος, Βούχης Κωνστ., Μάλιος οὐελπίδων ἐξ ἔκεινων, εἰ δικόλαχος, Κέκκας Δημ., Στυποίοι, ὑπηρετοῦντες ὡς ἀνθυπαλικόπουλος Θεοδώρος, Κυπριακοί, ἐπεσχνεῖς τὸ πεδίον ανέ, Κεφινάκος, Πέλης, Σαθβάκος, Μπρώμακ, Καράμπελας, Κενοσευλίδης, Ακπάσης, Παπαδημητρίου, Πατημανίδης, Μπελάς, Νιάτης Αντώνιος, Εδουμίου Νικέλαχος, Σταυρίδης Ευστάθιος, Φεινινής Ήλίας, Παπαγιώργης Ιωάννης, Σάκης Πέτρος, Μαλισιέρας, Πατρός Ραφαέλεως Πελοπίδης, Βίλιας, Κωνστ., Παρασκευῆς Αντώνιος, Κευμπεύλης Ευάνθι, Καράλης Κωνστ., Βλάχου, Καρατζής, Καραμένης, Γερμανές, Μητρούρας, Βλάσης, Καραδηνάρης, Πελάτης καὶ Ανδροβίτσανες. Ανείστε τὸ διέλιο τοῦ θάνατον παταλήγει ὁ κ. Τσακαλώτος καὶ θά τους δρῆτες ἔλευς φωτείνει καὶ ἀγνώστους—άστροποις. Καὶ ἀνακτήσασι τοι πεντέδορυν στρατεύματα τῶν καὶ μὲ οὐρανίκους στρατιώτας ταν, γεμίζουν ἀτέλειωτες σαβίδες».

ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
υλλογήν Αχ. Σαμοθράκη.

Μέσα στη συμφορά ωπάρχει πρόηγματι μάς ανακουφίσιμοι είναι οι άναγνώρισις τόσους μάτιας Ιερμανούς δύσιν και τούς 'Ι-ταλούς της γενναιότητος την όποιαν έπειδειχεν ως στρατούς μας. Είναι μάλιστα άναγκηριοις τόσους φυσική δύναμη και γνωριμίας στους πολεμιστές γιατί ποτέ δεν παρουσιάσθη περιπτώσις ένας γενναιός νυκτηγενής μήδη δικαιουόντας την γενναιότητα ένας γενναιός γενναιόμενον.

Μά, διν σε μάλιστα γιατί τόσο στρατό μας κάπηρες γενναιόδως γενναιότερος δύλων δύσων πολεμήσαν μαζί μας οι αντίποιοι της χθές συνώψαν την έντοπωσιν των πόσα και ποσα δεν θα μπορούσαν να γραφούν μάτια της πλευράς της δυκής μας.

Τα μονοπάτια και τα κατασβάργα τα άλλαντικά και τα απότατα σε κοινούς δινδύμους, τα ατέλειωτα μάλι (βουνά), αιχαράδρες και αι φαραγγες, ή βροχή και ή λάσπη, το χιόνι, και το κρύο, ή πείναι και η ψεύρα θα μπορούσαν να αποτιθέσουν μάτια ατελείωτη χορωδία γιατί νά υμνούν τον ήμιθεο φαντάρο, τον έπαντο πυρωβολητή, τον Ισάβελλο Ιππέα, τον δημιουργό μηχανικό, τον νυκτόβιο ήρωαντο σημιτηγόνη, τον έκπληκτικό σεβασμιούσιο σωφέρ και δηλι τηρίχρειος των ήρωάνων, τα ξέμψυχα και ξέμψυχα άικόμη πού το καθένα αποτελει μιατι ιστορική σεριά και το σύνολον των νευτέρως θρυλικής ιστορίας της οποίας οι ήρωαιμοι θεράπονοι πια πάντα σκοτών με διαθημέτο τον Αράδη, το Ζάλογγο, το Μεσολόγγι και τόσους πατριωτικούς διαστημάτους.

Κάθι στρατιώτης και ιστορίας, και κάθε σύνταγμα και καθέλως. Ποιοι νά ξεχωρίστη και νείς μάτια πού το ένα προσπαθούσε νά ζεπεράσῃ το δάλλο και δηλα μαζί νά γίνουν δέξια της έντολής της πατρίδος.

Τούς τοιλιάδες τους ζεχώρισε το δύναμι, τους ζεχώρισε η δύμη, δημήτη του άγνων αγρόπου, που περιέλεισε και σ' αύτό τόν πολέμο δύπως πόδατα ένδηλη της τη φωτεινή μεγαλοπρεπει την πατρίδα.

"Αν κάποτε στημή κάποιο αναμνητικό μημείο δις περιστήση έκεινον πού τά δικαιούται πιό πολύ μέσα στο ήρωικό σύνολο την άγρητη και δημητριός αύτον σκυψτές γονατιστές στην πίκρα δύλλη και στην πίστη στην λατερία και στην ύπομονή την άθωντη μάναν, την ήρωακή σύνγου, την καρπετική αδελφή.

Άθωντας τούς Δεκεμβριούν μεγάλαις χονισμόν της σε καλή σας δύρα δην και σε εργάσιεσθε.

Σκύβοντας στό δύλετρι μή βαρυγκομπάτη γιατί ωπήρεστε και έλληνες, "Ηρωικοί αδειωματικοί τουτου μή πονητής. Δεν πέθανεν ποτέριδας μας, αφού τού στοσού της την γενναιότητα την άναγνώσις γενναιόφρονα δι νυκτής... Αθωντασ ουντάγματα πού το ένα

νά, υπέδειξεν εις δύναμης και συγκρότηση την γενναιότητα την άναγνώσις γενναιόφρονα δι νυκτής... Αθωντασ ουντάγματα πού το ένα

ύπηρεν Ισάδελφον τού δύλλων. Μά διν έπρόκειτο τά Συντάγματα αύτά νά μιλήσουν, νά παρουσιάσουν τόν αρχηγό τους Σύνταγματα θά γονατίσουν πρώτα και μέ μια φωνή για νό άικουσθή απ' άικρους είς δάκρυους της Έλλαδος της Ελλάδος ταύτας αύτά σ' δύλλο τόν κόσμο μάτι φωνάζουν και θά διεκρήτουν: «είνε τό Σύνταγμα τών δέτων, είνε τό Σύνταγμα τών Εύλεπτων, τό τιμητικό αυτό Σύνταγμα τών έθνικών αιώνων, πού το σχημάτισαν διά πρώτη φοράν η τάξις του 40 και μικρότερες. Η τάξις τών δέτων πού έδωσεν έσωτο της δλοκαστώματα φωτεινό και μάντάξι της έθνικής φωλαδάς από την διπλανά νεοσσοι την ήλικιαν μάγιαντες σε έθνική ψυχή έπειτας δέραν.

Οι δετοι αύτοι έπειταν από την Σχολήν και διμοιριταίς γερακιών έξωρμησαν. Το χτάσιμο που διαρκώς σφυροκο πούδεν τούς έπρωθαν, το γάζωμα τῶν πολυθόλων δέν τούς σταμάτησε, η κόλασιστου πυρός δέν τούς έκρατησε, δέν θάντος δέν τούς έλαγησε.

Τι και πού δέται σύτοιδεσσοι στό έξορηματικό διοικητικό ολοκαυτούμα. Συνέχισαν το δρόμο τούς και δύνατον πούτοισι μεταρριθμούν είδαν διτι στην έτοιμη την πατρίδον, από πούς 150 έπινον οι μισοι.

Όσους πούνες έπινον δοσοί τους έπειν, δεινού τούς θάμωμά που με γοντετουμεγία νά πούρει πούρει πούρει σε ποτοσευχή:

«Λετοι, η ψυχή σάμυσιο τό πεταγμα-είς, τον Κεόν, τό δέ λογαριθμός σους δέν έπηγε χαμένο-εγκαμπτος την πανωμή, και το πολυδύλια λασπάδας, που δύοις θέλει, δημοις νοιώθει και δημοις πιστεύει θά την βλέπη πάντα νά στέκη δλόρ. θη για νά φωτίζη τό δρόμο της τιμῆς, τόν δρόμο τού κας θήκοντος, τόν δρόμο της θυσίας, που δέν έχει ένα δημοια θείαδα μεγάλο, που δηλι τό ζεύρουν και πούνες την φωνάζουν «Έλλαδας».

Κατάδετε κατάματα την λα-μπάδα: αύτη, προσέτε τάς τάς φωτεινές στήνας της και διαβάσσατε. Καθέ αίκτις και δημοια, κάσες αίκτις και πολλήκαρι, κάθε αίκτις και αέτος πού ζέψυγε και πέτασε από τη Σχολή τών Εύλεπτων, φέροντας στά φτερά του την άδαμαντινή έντολή «εις οινόνδις αριστος άιμαντεσθε περι πάτητο». Κατάδετε τούς άετους, δέ νας ζεπέρωσε τόν δάλλο στό δρόμο πούδις πιό γρήγορο νά φέρη στό θέρο του, έξαλωμάνος σε ψυχή, την έντολή πού πήρε μάτι ζεχωριστο δημοιρύγματο πού πού είνε δέλληνος λαός.

Κάποιοι σγγελος κράτησε στό δημόσιο τους και τάβδε στην χρυσή πλάκα επάνω στη φωτεινή λαμπάδα της Σχολής. Κάποιες σταλάδες πού το ένα

γνονιστοι σε μηνημόσιο εύ-λαβικο και τότε θά άκούσωμε: δέν πέθαναν μάτι πέταξαν στό θέδο οι δέται.

ΝΕΚΡΟΙ

- Αιθ(η) γός Χατζόπουλος Νικ.
- 2) » Νίκας Βενιζέλος
- 3) » Σμυρλής Μενέλαος
- 4) » Νιάσης Αντώνιος
- 5) » Εδύμιον Νικόλ.
- 6) » Σταυρίδης Εύστ.
- 7) » Φουνής Ηλίας
- 8) » Παπαγιάρης Ιω.
- 9) » Νάσσης Πέτρος
- 10) » Μαλιστράς Πέτρ.
- 11) » Ραφαέλος Πελοπ.
- 12) » Βλάχος Κωνσταντ.
- 13) » Παρασκευής Αντ.
- 14) » Κουμπούλης Εμ.
- 15) » Μαυριλάκης Κωνσ.
- 16) » Βαλάσης Ιωάννης
- 17) » Ράσης Χρήστος
- 18) » Αποστολόπουλος Ι.
- 19) » Κανθηλάπης Θεόδ.
- 20) » Ανεζίνης Θεόδωρ.
- 21) » Κοφίνας Γερόγιος
- 22) » Βλαχιώνης Κωνστ.
- 23) » Κονιδής Εύρυτης
- 24) » Πρωτοπαπᾶς Εύαγ.
- 25) » Βουγής Κωνσταντ.
- 26) » Μέλιος Νικόλαος,
- 27) » Κόκκιας Δημητρίος,
- 28) » Στυλιανόπουλος Θ.
- 29) » Κυπριανός
- 30) » Κοφινάκος

1941

- 31) » Πώλης
- 32) » Σαββάκος
- 33) » Μπρούμας
- 34) » Καράμπελας
- 35) » Κονιούλιδης
- 36) » Ακηπόρης
- 37) » Παπαδημητρίου
- 38) » Πατημανίδης
- 39) » Μπούρης
- 40) » Μαγκρίας
- 41) » Γερογιάννης
- 42) » Βλάχος

1939

- 43) » Μαρίνος
- 44) » Παρασίδης
- 45) » Γραμμένος
- 46) » Γερμανός
- 47) » Μητρούμπαρας
- 48) » Βλάσης
- 49) » Καραβανάσης
- 50) » Πολίτης
- 51) » Ανδροβιτσανέας
- και οι άλλοι σύντροφοι στό δημοκαύτωμα συμμαθήται των πού δέν έχω τά δημόσια των γιάνα νά τά ανοίξω στό έθνικό προσκύνημα.

Στους δετούς παραστέκουν και δηλο πο μεγάλοι σε ή-λικια και βαθμό.

'Ανοίξεις τό βιβλίο τού θανάτου και θά τούς έύρητε δηλόριας αριθμούς από τη Σχολή τών Εύλεπτων, φέροντας στά φτερά του την άδαμαντινή έντολή «εις οινόνδις αριστος άιμαντεσθε περι πάτητο». Κατάδετε τούς άετους, δέ νας ζεπέρωσε τόν δάλλο στό δρόμο πούδις πιό γρήγορο νά φέρη στό θέρο του, έξαλωμάνος σε ψυχή, την έντολή πού πήρε μάτι ζεχωριστο δημοιρύγματο πού πού είνε δέλληνος λαός.

Κάποιοι σγγελος κράτησε στό δημόσιο τους και τάβδε στην χρυσή πλάκα επάνω στη φωτεινή λαμπάδα της Σχολής. Κάποιες σταλάδες πού το ένα

Συνταγματάρχης Θ. Τ.